

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 9

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de l'habitatge
(tram. 302-00097/08)

Doncs passem al següent punt que és la moció sobre la situació de l'habitatge presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula l'Il·lustre senyora Maria Ángeles Olano.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president, senyor consellers, senyores i senyors diputats. La moció que presenta al plenari el Partit Popular de Catalunya està basada en tres punts. Tres punts que han intentat resumir quina era la posició, quins eren els temes referents a l'habitatge, i indirectament a l'economia que el Partit Popular de Catalunya considera que són cabdals per afrontar el futur de l'habitatge a Catalunya.

Per nosaltres hi ha un tema que és fonamental, i que considerem que el Govern, doncs, sembla que amb altres problemes que han sobrevingut i que sembla que són més de l'actualitat, sembla que el tema de l'habitatge ha quedat una mica de costat, i que el Partit Popular considera que és imprescindible per afrontar el futur, i sobretot per saber on estem. Estic parlant del marc normatiu. Si alguna cosa es mira un inversos, si alguna cosa li importa, doncs, als professionals del tema, si alguna cosa ha d'importar a un ciutadà és saber el marc normatiu, és a dir, aquell conjunt de disposicions els quals afecten per l'adquisició pel lloguer de l'habitatge. En aquest sentit es va fer molta propaganda, es van fer molts titulars amb el tema del pacte i la Llei per l'habitatge, però la veritat és que es va signar el pacte, es va aprovar la Llei, però la resta de deures a data d'avui encara estan pendents per fer. I és per això que el Partit Popular, que considera que en un país si hi ha una cosa que no es pot negar, i més en un sistema democràtic, es la segureta jurídica, el Partit Popular impulsa el Govern perquè adopti les mesures pertinents, mesures compromeses amb el pacte i la Llei de l'habitatge, mesures que són imprescindibles per tenir un marc

normatiu referent, no només a l'adquisició sinó també al lloguer de l'habitatge a Catalunya. I aquesta qüestió, que pel Partit Popular sembla necessària i imprescindible, ja l'hem posat un temps dintre de la nostra proposta, en concret en l'apartat segon, i hem dit abans de l'estiu de 2008 que totes aquelles normes, tots aquells reglaments que penguin del desenvolupament de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, (ja han passat sis mesos) que es puguin desenvolupar i que puguem tenir els reglaments que la desenvolupen a sobre la taula per seguretat del sectors, per seguretat dels implicats, i com a mínim per veure, un cop desplegada a tots els efectes o previsions que tenia la Llei, quines mesures a més ha d'aportar el Govern donat que la situació econòmica i social amb què es va encetar el debat de l'habitatge no són les mateixes en el moment de signar el pacte, en el moment d'aprovar la Llei, i en el moment que el Partit Popular els presenta aquesta moció.

I diem que si una cosa és important és la seguretat jurídica, perquè precisament un dels paràmetres que utilitza qualsevol inversor internacional per veure si un país està actuant d'una manera transparent, si realment es pot fer una inversió o no, és la capacitat de previsió del que passarà. És a dir, s'aprova una llei, he de veure tot el desplegament per veure si he de continuar invertint en aquest sector o no. I això, a Catalunya no hi és. Hi ha un marc, però és que encara no hem pintat el dibuix, no hem pintat el contingut, i el desplegament, vostès potser el saben. Ens demanen als altres que fem un acte de fe, i el vam fer, però l'han d'acabar. L'han d'acabar, i sembla que aquest Govern està produint o està cometent una sèrie d'endarreriments que, com els vam dir ahir, en política tan important és encertar la decisió com fer-la en el moment adient. Per tant, desenvolupament de tot el marc normatiu que penja de la Llei de l'habitatge.

Segona qüestió que afecta en aquests moments a tot el que seria el dret a l'habitatge. Doncs, afecta el cost econòmic propi de l'adquisició de l'habitatge, sigui d'adquisició o sigui de lloguer; afecten els préstecs hipotecaris, qüestió plantejada i que es va veure ahir en el plenari; i afecten les despeses que puguin venir associades amb aquesta adquisició. Préstecs hipotecaris, no entrarem avui amb un tema que ja vam veure la predisposició i la sensibilitat tan prima tan prima que no van atrevir-se a prendre, a acceptar la proposta de Convergència i Unió, i recolzada pel Partit Popular, que els

demanaven un petit gest i, per tant, una baixada petita d'impostos, d'actes jurídics documentats en aquelles adquisicions de l'habitatge. Això no es va produir. Van dir que ho portarien, però no es van atrevir.

Segona qüestió. Sector financer, que jo els vull recordar que en el pacte de l'habitatge un dels temes claus que vostès plantejaven era la complicitat amb el sector bancari, i el Grup Popular els va preguntar: «Es que hi ha alguna fórmula bancària que vostès tinguin compromesos amb les caixes la qual aportarà, doncs, alguna eina de treball per poder simplificar l'adquisició de l'habitatge?» La resposta es que s'havia arribat a una acord, un acord que els vull recordar que va ser forçat, dintre del Consell de Caixes, perquè no en tenien coneixement, i vostès ja ho havien inclòs en els diferents esborranys del Pacte per l'habitatge, i a data d'avui, doncs, també continua sent una incògnita donat que no tenim coneixements que s'hagin aprovat productes nous en aquest

Fitxer 10

... aquest sentit.

I quant a les despeses associades, doncs, també, els gestos que ha fet el Govern són inexistents. Nosaltres considerem que és cabdal que aquest tema, a més..., és cabdal i imprescindible que s'abordi si del que estem parlant no és d'un habitatge lliure sinó, a més..., que estem parlant d'un habitatge protegit. Són vostès conscients dels preus que té a Catalunya l'habitatge de protecció oficial? En són conscients? Són conscients que les famílies que van tenir dret a accedir a un habitatge de protecció oficial a Catalunya també pateixen les conseqüències econòmiques? En són conscients, vostès? Canviaran els criteris i els preus...

El president

Senyora...

La Sra. Olano i García

...de l'habitatge protegit a Catalunya donada la situació econòmica? Això és el que planteja –la «profunda preocupació», com diu el punt primer de la nostra esmena– el Partit Popular de Catalunya.

El president

Senyora Olano, hi ha hagut un error en el temps. I se li ha acabat.

La Sra. Olano i García

Ja acabo, senyor...

El president

Acabi, acabi. Gràcies.

La Sra. Olano i García

...president. Molt breument.

I les mesures concretes. Si tenim capacitat exclusiva –competència exclusiva– però hem permès que el Govern de l'Estat fes un ministeri, quina complicitat o quin diàleg..., agafarà el Govern de Catalunya cap al Govern de l'Estat per solucionar el tema de l'habitatge a Catalunya?

El president

Gràcies. Té la paraula el senyor Carles Sala per presentar les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Sala i Roca

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, davant aquesta moció subsegüent a la interpel·lació presentada pel Grup Popular, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió ja els avancem que donarà suport a aquesta moció, i hi hem plantejat una esmena d'addició. Una esmena d'addició que fa referència a les àrees residencials estratègiques, tot i que som conscients que haguéssim pogut presentar moltes altres esmenes d'addició, perquè efectivament el Govern, la conselleria de Medi Ambient i Habitatge en concret, amb posterioritat a la signatura del Pacte per a

l'habitatge i l'aprovació de la Llei per al dret a l'habitatge, diríem que ha entrat en una actitud d'apatia i de lentitud notable.

S'ha dit, i ho compartim, que el Govern no està fent els deures en matèria d'habitatge. I els donaré uns exemples. El primer, que recull també la moció, és la normativa pendent de la Llei per al dret a l'habitatge. On està el decret d'actualització i ampliació de les normes, de les condicions d'habitabilitat dels habitatges? Aquest és un decret que havia d'entrar en vigència el dia 9 d'abril, i és un decret bàsic per intentar evitar un fenomen que vam considerar tots com molt greu: la sobreocupació. És un fenomen que es pot tornar a agreujar en un moment en què s'està tornant a incrementar l'atur i aquets atur afecta de forma important les persones immigrades. Per tant, aquest és un decret, hi insisteixo, que el 9 d'abril havia d'estar en vigència i que a hores d'ara, un mes després, ni tan sols està en tràmit d'informació pública.

On està el decret que ha de regular l'activitat dels professionals immobiliaris, que també havia d'entrar en vigència el dia 9 d'abril? I escolti, avançant-me: hi ha un decret que hauria de preveure's per al dia 9 de juliol –un decret importantíssim, també–, que fa referència al nou sistema de prestacions per al pagament de lloguer per a les persones amb pocs recursos. Esperarem a l'últim dia? Esperarem al dia 9 de juliol per emetre aquest decret? O fins i tot arribarà el dia 9 de juliol i no haurem emès aquesta normativa per a la gent més necessitada que no pot fer front al lloguer?

Segona qüestió: el preu concertat català. Aquest és un decret que vostès han emès recentment, i entenem que és una broma de mal gust dir que pisos de 250.000, de 280.000, de 300.000 euros són pisos de protecció oficial. Vostès, amb les mesures que preveuen en aquest decret..., aquestes mesures són mesures pensades exclusivament per als promotors. I evidentment que la conselleria, el Govern, ha de pensar en els promotors. Però vostès..., el rol principal de la conselleria de Medi Ambient i Habitatge és el de facilitar l'accés al ciutadà a un habitatge digne. I amb les mesures que conté aquest decret de l'habitatge concertat català vostès el que han fet és ficar un topall de fins a on poden baixar els preus de l'habitatge. Vostès acaben de consolidar la bombolla immobiliària del nostre país.

A banda, aquest decret conté mesures impròpies, impròpies d'elles idees que vostès diuen defensar. Resulta que ara la protecció oficial queda reduïda per als pisos concertats a quinze anys. I no entenem, a més a més, que vostès no hagin introduït un factor de correcció –no hagin introduït un factor de correcció– en el preu màxim de l'habitatge en aquells habitatges l'antiguitat dels quals, doncs, sigui prou important com perquè el preu no sigui el màxim que estableix el decret.

Vostès pregonen en un sentit i legislen en un altre. Ja vam dir-los en el seu dia que havien de canviar el decret de l'aval·lloguer. No pot ser que l'arrendador hagi d'esperar una sentència ferma i que després de la sentència ferma s'hagi de considerar insolvent l'arrendatari per poder assolir la prestació que preveu l'aval·lloguer. Aval·lloguer, per cert, que en sentim a parlar des del mes d'octubre de l'any passat, aval·lloguer que encara no està en vigència i que ja veurem quin dia entra en vigor la mesura.

Quart, les «mesures Chacón». No sé si tots vostès, ara que la senyora Chacón ja no és ministra d'habitatge segueixen pensant que les mesures de l'emancipació són les més correctes per ajudar la gent jove. A nosaltres tan sols ens arriba que les «mesures Chacón» produeixen increment dels preus de lloguer i situacions de *mobbing* immobiliari, de propietaris que actuen incorrectament i volen fer fora el llogater.

Les ARE. És impropï d'un sistema parlamentari que nosaltres no tinguem, com a grup parlamentari, informació de com s'estan desenvolupant les ARE. Més, si tenim present..., de com es van aprovar: amb un decret llei, sense poder passar pel Consell de Garanties Estatutàries, perquè encara no estava constituït. I, per tant, el que demano, i així consta en la nostra esmena, és que es presenti en comissió o es presenti en el Parlament quina és l'actitud actual..., o quina és la situació actual de les ARE, perquè ens arriben informacions de Celrà, de Manlleu, de Sant Vicenç de Castellet, de la Roca del Vallès o de Castellar del Vallès, etcètera, que les ARE no van bé.

I una última qüestió, i sisena: la copropietat. Els demanem que ja que ens van rebre amb tan bons ulls la proposta de Convergència i Unió de la copropietat, que seria un gran ajut per a moltes de les persones que volen accedir...

El president

Senyor Sala...

El Sr. Sala i Roca

...a un primer habitatge, aquesta copropietat –de seguida acabo, senyor president–, que donaria una entrada del 20 per cent a la gent que volgués accedir-hi..., doncs, demanaríem que amb la màxima brevetat desenvolupessin el reglament que preveu l'article 71 de la llei.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar posició en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi té la paraula l'il·lustre senyor Roberto Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, president. Diputades i diputats... Senyora Olano, nosaltres no li donarem suport a aquesta moció que presenta en nom del seu grup. I ho fem, bàsicament, perquè la trobem –a banda de la situació de crisi que està vivint el país, que és lògica– amb una certa sensació de desesperança, que jo crec que neix de la condició de no-firmant del Pacte per a l'habitatge que té vostè i el seu grup. Perquè si vostè fos signant del pacte, el gran compromís que aquets país ha fet –un gran compromís–, és evident, senyora Olano, que vostè seria coneixedora i, a més a més, copartícip, d'un procés en el qual, justament, hi ha moltes de les mesures que vostè demana.

Nosaltres som coneixedors, senyora diputada, de la situació de l'habitatge a Catalunya. L'havíem denunciat des d'aquesta tribuna quan estàvem a l'oposició i també ho hem dit des del Govern. I l'origen d'aquesta situació, senyora Olano, té unes causes molt clares i molt específiques, i són les polítiques liberals que es van aplicar

en el seu dia per governs com el del seu partit a nivell d'Espanya i de Convergència i Unió a nivell de Catalunya.

I aquesta tendència generada en un moment d'eufòria econòmica, que en altres territoris de l'Estat en què governa el seu partit, realment, ha provocat fins i tot la intervenció de la Unió Europea, aquesta eufòria, això de pensar que tot el camps és edificable..., doncs, d'allà neix aquesta tendència que va provocar..., no va solucionar un problema del preu, sinó que va incrementar –justament allò que algun altre intervinent ha dit abans– en el nostre país, la bombolla immobiliària.

Però jo sobretot vull referir-me que allò que vostè demana, aquesta preocupació, la constata el Govern, i el Govern fa allò que ha de fer, que és un pacte. Un pacte, el primer pacte..., un pacte molt important, el primer gran pacte nacional d'aquest Govern, que té cinc eixos, que vostè coneix, m'ho imagino, però que sobretot té una precisió política en matèria d'inversió de 8.000 milions d'euros al llarg de tot el període d'inversió. Dos, un volum important de 90.000 habitatges de protecció oficial, que com vostè sap són els que té..., l'objectiu. I va dir ahir el president del Govern en aquesta cambra que s'impulsaran en aquesta legislatura, basant-se justament en això, en les àrees residencials estratègiques que per via de primer decret del Govern de la Generalitat es va..., ha estat tan impulsat en el nostre país.

Amb relació al segon punt, senyora diputada, jo li haig de dir que el Govern està treballant en tot això que li preocupa. I segurament vostè té raó quan diu que en aquests mesos, eh?, la velocitat en què s'ha portat aquesta feina –aquesta feina d'elaborar diversos decrets i posar en funcionament diversos reglaments–..., segurament hauríem de tenir, i tots nosaltres..., el Govern és el primer que és conscient..., a fer-ho, això ho va dir el conseller..., voldríem estar més amatents. Però de totes formes la feina s'està fent, la feina s'està treballant, i s'està concertant. Amb qui? Doncs, a qui pertoca. L'administració local..., també amb els agents econòmics del sector, amb els agents socials i, per què no dir-ho, també amb aquells que som signants del pacte. Però vostè també hi podria tenir accés si demanés al Govern preguntes específiques en aquesta matèria. Però, per tant, en aquesta línia del punt 2, no li donarem suport, perquè el tema s'està tirant endavant.

Després, amb relació al tercer punt, vostè demana que el Govern de la Generalitat, el Govern de Catalunya li demani al Govern d'Espanya que faci un paquet de mesures. Que està en marxa. O és que vostè no ha llegit a la premsa les decisions del Govern de Catalunya i del Govern d'Espanya per a reactivació econòmica? La crisi econòmica vostè sap que no l'ha provocada ni el Govern de Catalunya ni el Govern d'Espanya, és una crisi global. I és una crisi global provocada, entre altres coses, per una crisi immobiliària general, que vostè hauria d'analitzar i veure que –i nosaltres l'advertíem en altres èpoques–..., doncs, aquesta crisi ens ha «estallat» al nostre país, també. Han tingut un efecte en aquesta matèria. Però el Govern de l'Estat està portant a terme les mesures que li corresponen i el Govern de Catalunya també, per fer allò de dinamització econòmica, que és el que correspon fer quan hi ha una crisi econòmica, senyora Olano. I vostè ho hauria de saber.

Tampoc donarem suport, a banda dels tres punts, a aquesta esmena que presenta el Grup de Convergència i Unió. I no ho fem, senyor Carles Sala, per una raó molt senzilla: nosaltres considerem que vostè no ha esgotat allò que correspon als mecanismes parlamentaris d'informació: vostè té un camí de pregunta parlamentària, per saber exactament les àrees com estan funcionant; dos, pot adreçar-se també a la conselleria, que en rebrà totes les informacions, i tres, vostè sap que hi ha un procés de negociació d'un tema que és nou, d'un tema que és complex, senyor Sala. Però que vostè ha de tenir present que per a nosaltres, eh?, que som promotors d'aquestes iniciatives, el Govern ho està fent bé –considerem que ho està fent bé–..., que està treballant bé i que va en benefici d'allò que no només és una mesura social –la promoció de l'habitatge social–, sinó també que és una mesura de promoció econòmica.

Per tot això, senyor president, ni donarem suport a la moció ni donarem suport a l'esmena del Grup de Convergència i Unió.

Gràcies.

El president

El senyor Pere Aragonès, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula.

El Sr. Aragonès i Garcia

Gràcies, senyor president. Bé, senyora Olano, nosaltres, quan vam conèixer-ho el dia [#] del darrer ple i vam veure que formava una interpel·lació sobre les polítiques d'habitatge del Govern, vam mostrar-nos-hi molt interessats. Ens hi vam interessar perquè és evident que la situació de l'habitatge a Catalunya en els darrers mesos s'ha trobat amb noves dificultats.

En primer lloc, perquè es van mantenint aquelles condicions estructurals que van fer que els grups que donen suport al Govern..., i el Govern presentés el Projecte de llei del dret a l'habitatge i impulsés el Pacte nacional per a l'habitatge. Encara avui l'habitatge de compra està en un cost molt alt. Encara avui l'oferta de l'habitatge de lloguer és absolutament insuficient. Encara avui hi ha una rigidesa en el mercat de l'habitatge, de més d'un 80 per cent que viuen en un habitatge de propietat i menys d'un 20 per cent que viuen en un habitatge de lloguer. I encara avui es conserva l'habitatge com a bé d'inversió, més que no pas com a bé de primera necessitat. Per tant, hi ha una part molt important de la població que avui encara està exclosa o està en risc d'exclusió de l'accés a l'habitatge.

I, en segon lloc, perquè s'ha donat una sèrie de noves condicions conjunturals que han afectat i que en alguns casos han agreujat aquestes dificultats estructurals: la crisi financera, que alguns altres diputats i vostè mateixa hi ha fet referència; la desacceleració mateixa del creixement econòmic; la frenada d'elles inversions en tots els sectors productius; la previsió de creixement del global de l'Estat espanyol, el Fons Monetari Internacional ja la baixava el passat mes d'abril a l'1,8 per cent, i l'augment dels interessos dels préstecs hipotecaris.

Per tant..., i si a això hi afegim una frenada molt important del sector de la construcció, tenim dos problemes sobre la taula. En primer lloc, es mantenen les dificultats per accedir a l'habitatge i per mantenir-s'hi, en el cas de les hipoteques..., i que hi ha un sector de l'economia catalana, un sector importantíssim, que està en una situació delicada. I que, per tant, el Govern també ha de prendre mesures en aquest sentit.

Li ho repeteixo: estàvem molt interessats en la interpel·lació, però quan vam presenciar la interpel·lació i quan hem conegut la moció subsegüent, ens hem quedat

francament decebut. En primer lloc, perquè vostè a la interpel·lació va fer una forta càrrega contra les polítiques econòmiques i les polítiques d'habitatge del Govern espanyol, i ens va donar la sensació que ens havíem equivocat d'hemicicle, que estàvem al Congrés de Diputats i no al Parlament de Catalunya. Hi podem coincidir, en una part de les crítiques que vostè fa al Govern espanyol, i podem no estar d'ac...

Fitxer 11

però també amb les polítiques econòmiques i d'habitatge des del nostre grup parlamentari que fa el Govern espanyol. Però nosaltres creïem que ens havíem equivocat d'hemicicle.

I, en segon lloc, ens vam quedar decebut perquè, clar, la moció que vostè presenta és un gir de 180 graus de les posicions que han anat defensant en aquesta cambra en tota la qüestió d'habitatge en aquesta legislatura.

Vostè demana que es desenvolupi reglamentàriament una llei a la que van votar en contra, que van portar el dictamen de la comissió al Consell Consultiu; ens estan demanant que intervinguem en el mercat i, per tant, vostès acusaven aquesta llei d'intervencionista, i ens demanen que intervinguem també en el mercat financer. Per tant, hi ha un..., bé, nosaltres, quan vam llegir la moció, vam tenir una sorpresa molt gran.

Vostè ens deia: «No tornarem a fer un segon acte de fe.» Jo no discutiré de temes de fe, perquè no hi entenc gaire, però sí que és veritat que, d'acte de fe, jo –en aquesta matèria d'habitatge– no n'he conegut pas per part del seu partit perquè vostès van votar en contra de la llei, no s'han afegit al pacte.

Per tant, nosaltres no acceptarem aquesta moció, no li donarem suport. Tampoc donarem suport a les esmenes que ha presentat Convergència i Unió, sobretot, perquè creiem que és absolutament incoherent.

Vostè, en el debat de la totalitat del Projecte de llei pel dret a l'habitatge, el 28 de febrer de l'any passat, deia que el projecte de llei d'aleshores, i que s'ha mantingut en

els seus aspectes essencials, vulnerava drets, generava inseguretats jurídiques, no era possible d'aplicar i era intervencionista.

En el debat del dictamen de la comissió, en el Ple del 19 de desembre passat, evidentment, vostè es mantenia coherent –no com avui– amb les polítiques que defensava el seu partit i deia que votava en contra de la llei per unes qüestions específiques o el termini de la qualificació de l'habitatge protegit, per les àrees de templeig i retracte i perquè això afectava les relacions privades.

I aquestes raons s'han mantingut, perquè la llei no ha canviat. Jo no conec cap reforma de la llei pel dret a l'habitatge des del 19 de desembre fins ara.

I vostè ens demana que l'apliquem. I nosaltres, miri, creiem que el Govern està fent la feina; tenim en fase d'informació pública dos decrets; en els propers dies, sortirà a informació pública, doncs, un altre decret –el de les condicions d'habitabilitat–; abans de l'estiu, el Govern s'ha compromès a presentar a informació pública sis decrets més i, en el segon semestre –que serà quan toqui–, tindrem tres decrets més, entre ells el Pla territorial sectorial d'habitatge, que creiem que és fonamental per ordenar les polítiques que ha de fer el Govern.

Per tant, el Govern està governant; el Govern desplega la llei que vostès van rebutjar, que Convergència i Unió va rebutjar i, a més, hi ha altres mesures al Pacte de l'habitatge –i anem acabant.

S'està finançant la construcció de 12.000 habitatges protegits l'any 2008; s'està posant en marxa i es posarà en marxa l'aval lloguer i s'està tirant endavant la figura d'habitatge a preu concentrat.

Per tant, s'està actuant, no creiem que hi hagi motius per donar suport a aquesta moció i nosaltres ens mantindrem coherents i, per tant, votarem en contra d'aquesta moció.

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyors diputats.

El president

La senyora Dolors Clavell, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula.

La Sra. Clavell i Nadal

Gràcies, senyor president. Bé, senyors del PP, en aquest cas, representats per la companya diputada senyora Olano. Em pregunto com ens poden fer creure –i no a nosaltres, sinó com poden fer-li creure a la ciutadania– que els preocupen les famílies i els seus problemes amb l'habitatge, quan alguns portem més de deu anys demanant insistentment, reclamant que s'intervingui en el mercat per evitar la bombolla, per evitar l'especulació, per evitar els guanys astronòmics que hi ha hagut durant molts anys i vostès no han fet més que posar permanents travetes, carregar-s'ho tot, no donar cap marge de confiança ni de reconeixement que calia intervenir, que calia canviar el més estructuralment possible aquesta situació.

Quan certs agents més propers a vostès que no pas a nosaltres –ja li dic– s'estaven omplint les butxaques a cabassos, no calia fer res –no calia fer res– i ara que aquests mateixos veuen que la cosa es desinfla, ara resulta que hem d'intervenir; ara hem d'adoptar mesures des dels poders públics.

No havíem quedat que això de l'intervencionisme era una cosa malsana? Que la fe – tornem a parlar de fe– en el mercat impedia que des dels poders públics poguéssim fer qualsevol correcció? Ara supliquen intervenció? Ara? Abans no? Ara hi ha problema d'habitatge? Abans no? Home, no és que em sobti la seva actitud, senzillament crec que cal explicitar que és reveladora dels interessos que defensen.

A més, a la interpel·lació passada van tenir –i em permeto dir-ho així perquè ho penso profundament– gairebé el desvergonyiment de –al final de la interpel·lació i d'una forma molt ben estudiada– arribar a dir-li al senyor conseller «vostè de quin costat està? Dels bancs i les grans immobiliàries o dels ciutadans?» Aquesta frase que duia preparada per acabar al interpel·lació.

Home, miri, li recordo que l'única força política que en aquest país ha tingut la valentia de portar el senyor Botín als tribunals ha sigut Iniciativa-Verds, precisament, que és la formació política a la qual pertany el senyor conseller. I no cal ser un gran estrateg

polític per saber que vostès tenen més afinitats i més complicitats amb aquest senyor i tots els que l'envolten que no pas nosaltres.

Per tant, prou de generar confusió, prou d'enganyar la gent, prou de fer veure el que no és.

Si anem al contingut de la moció, què succeeix? Doncs, que d'habitatge, evidentment, en podem parlar, tot és opinable, hi ha molt marge per la discussió i per l'opinió, però és que la moció no diu res. La moció... De política d'habitatge en podríem parlar, però la moció no diu re.

Però, #llavors#, diu que hem de manifestar preocupació pel cost econòmic i fiscal que suposa adquirir un pis. D'acord. Però, no se'ls acut alguna cosa una mica més substancial que proposar? És molt útil per als ciutadans que diguem que mostrem preocupació? Això..., aquestes són les idees fabuloses que portem a aquest Parlament.

Després, ens diuen: «Agilitzar el desenvolupament reglamentari de la Llei del dret a l'habitatge» que vostès van qüestionar de dalt a baix i ara hem d'agilitzar el desenvolupament reglamentari? No, no, si jo ja hi estic d'acord. I pensi que estem treballant simultàniament amb dotze textos, en aquests moments, que desenvolupament precisament aquesta llei i que no sap –ni es pot imaginar– la feina que això suposa. Però, clar, és una llei que vostès van qüestionar de dalt a baix i ara resulta que hem d'agilitzar el procés reglamentari? Quina coherència és aquesta?

Després, ens demanen finalment, en el tercer punt, que ens adrecem a l'Estat perquè adopti mesures concretes. Quines? «Mesures concretes». No es parem a pensar en quines. Què aporta això al debat? Però és que, a més, li recordo, la recent Llei de *modernización del mercado hipotecario*, que s'ha aprovat al Congrés, nosaltres la vam qüestionar, nosaltres hi vam presentar esmenes, ara presentarem una proposició de llei de nou perquè estem convençuts que no estava enfocada en favor de les famílies endeutades, excessivament endeutades fins al coll, i la van votar vostès –la van votar vostès–, la va votar Convergència i Unió.

Per tant... També, eh? Per tant, no vinguin a dir-nos que els preocupen els endeutaments de les famílies.

Ara, nosaltres, aquest decret que vostè parlava l'altre dia, nosaltres també el qüestionarem però, clar, és que vostès van votar la llei. Aquest decret, que vostè ara qüestiona, desenvolupa la llei que vostès van aprovar.

Per tant, no podem acceptar que ara resulti que el PP és el defensor dels que tenen problemes d'habitatge a Catalunya i a Espanya, perquè no és així.

Després de tot el que hem hagut de suportar tots aquests anys en què vostès manaven o no manaven, com era el cas de Catalunya. La veritat és que fins aquí podíem arribar.

Per tant, els rebutjarem la moció.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Diputats i diputades. Enmig d'aquesta picabaralla –gairebé diria massa personal, fins i tot, d'uns dels companys i diputats d'aquesta cambra–, a nosaltres ens agradaria posicionar-nos sobre les esmenes i dir, d'entrada, que també ens estranya la proposta i, sobretot, que vingui del Partit Popular. I ho hem de dir així de clar.

Ens estranya perquè –com molts ciutadans recordaran– Ciutadans és l'únic partit de l'oposició que ha signat el Pacte per l'habitatge, ens vam abstenir, vam votar abstenció en aquella llei perquè pensàvem que hi havien coses bones i d'altres que –com bé saben, com és el tema famós de l'«expropiació»– no hi estàvem d'acord.

Dit això, sí que ens estranya. I ens estranya, sobretot, perquè es demanin mesures d'acceleració sense estar en aquest pacte. Clar que es poden demanar des d'aquest Parlament però, nosaltres, com que hi estem –i després hi entraré, que també en tindrem per a tothom–, però també hi entrarem com a vigies d'aquest pacte, evidentment, serem exigents.

Això no vol dir que no puguem votar a favor –i també li dic que hi haurà punts que hi votarem punts en aquesta proposta, perquè són punts que, diguéssim, ningú pot dir que no, tret del Govern que no li interessi votar-los. Però, hem de dir que ens estranya, d'entrada.

I ens estranya per coherència, però ens estranya per una altra qüestió. Perquè per nosaltres el gran càncer de la política d'habitatge a Espanya i concretament a Catalunya ha estat els anys que ni Partit Popular ni Partit Socialista han fet absolutament res per canviar la situació de l'habitatge en aquest país. Aquest ha estat el gran càncer. Pensar que la podíem deixar fer i la fiscalitat no s'ha utilitzat com a mesura –no s'ha utilitzat– ni el PSOE l'està utilitzant, tot el contrari, està beneficiant uns *lobbies* interessats, com aquest últim d'aquests que s'ha citat.

Què s'ha fet fiscalment? Protegir sempre la propietat. Quan s'ha protegit el lloguer fiscalment? Mai, ni s'està fent. S'estan fent ajudes de cinc cèntims quan arriben les eleccions, que és el que ha fet la senyora Chacón. Ja n'hi ha prou, d'hipocresia.

Si realment es volen prendre mesures amb l'habitatge, fiscalment hi han instruments polítics a Catalunya i a l'Estat per prendre-les i no es prenen. I això també va pel Govern; siguin valents amb la fiscalitat i comencin a prioritzar el lloguer sobre la propietat.

Miri, li donaré una xifra, que coneixeran perfectament aquells que donen, sobretot, suport al Govern. A Espanya el parc d'habitatge social no supera el 2 per cent, a tot Espanya; la mitjana europea està en el 18 per cent de parc d'habitatge social –18 per cent–; a Espanya no supera el 2 per cent. Països com Holanda, Àustria, Suècia i Anglaterra estan per sobre d'aquesta mitjana. Aquí no fem res. Fiscalment, seguim protegint la propietat i aquells propietaris que volen posar al mercat el seu habitatge o aquells inquilins que volen tenir accés a l'habitatge no poden tenir-ho.

Per tant, quina és la nostra visió d'això? Canvi radical, girar la truita i ho hem defensat així al mateix Pacte per l'habitatge, lloguer, lloguer i lloguer. Perquè l'accés que es garanteix a la Constitució és l'accés a l'habitatge, no l'accés a ser propietari d'un habitatge.

Per tant, comencem a canviar aquesta visió i no sempre tan sols des de l'habitatge social, també des de l'habitatge de mercat, des del lloguer de mercat; s'han de prendre mesures perquè els propietaris, doncs, puguin tenir garanties.

Per això, nosaltres hem defensat i li demanem al Govern que acceleri el famós aval lloguer, al que feia referència Convergència. Està molt bé signar un pacte –i ara és quan anem també a veure aquest pacte–, però s'han de complir, els pactes.

Un altre punt important per nosaltres, que es parlava abans, ho deia el senyor Labandera. Senyor Labandera, vigili amb el llenguatge perquè se li ha escapat «crisi» i em sembla que al seu partit parlen de «desacceleració». Vull dir que el subconscient l'ha traït segurament en aquest cas, perquè tothom sap que hi ha crisi però sembla ser que en el llenguatge oficial del Govern és «desacceleració»; per tant, vagi en compte amb el llenguatge perquè és important, sobretot, per al Tripartit el llenguatge és molt important.

Dit això, Esquerra parlava també d'inversió en lloguer, el portaveu ho deia. Sí, però –ho torno a dir– el Govern té mesures de fiscalitat que pot prendre i no s'estan prenent. Per tant, facin vostès tot el possible, que tenen a les seves mans el Govern, per poder fer aquestes mesures.

També, i donarem suport a l'esmena que fa Convergència, sí, perquè ho vam criticar en aquesta tribuna. El «decretazo Nadal», eh?, el decret llei aquell de les ARES, nosaltres hem sigut hipercrítics i ho saben, perquè va ser una fórmula d'amagar una qüestió importantíssima per a l'habitatge que va entrar per decret llei –literal– i que no s'ha pogut debatre en aquesta cambra. I ho vam dir. Per tant, donarem suport a l'esmena que fa Convergència i Unió, en aquest cas, perquè no van fer bé les coses i van intentar colar un decret llei amb caràcter d'urgència, que ja veiem la urgència que hi ha, eh?, perquè, realment, després d'uns mesos, encara hi han moltes mesures que no s'han pres en aquest #pacte#.

Per tant, nosaltres, en el primer punt, ens abstindrem perquè parla, precisament, d'aquest benefici novament per la compra, creiem que hem de començar a parlar més del lloguer. I donarem suport als altres punts i, concretament, també al de Convergència i Unió i també dic ara a aquells que donen suport al Govern: Hi ha un

pacte signat, espavilin, espavilin amb aquest pacte, perquè està molt bé signar i fer grans taules i signar davant de la premsa, però la ciutadania –i ho vam dir en aquell mateix pacte i aquella signatura– no es pot... Acabo, senyor president. No es pot decebre la ciutadania de Catalunya amb aquell Pacte de l'habitatge i amb aquella Llei de l'habitatge.

Per tant, demanem celeritat, demanem coherència també amb aquell mateix pacte del Govern, ens tindran –i ho saben– al costat sempre que compleixin amb aquell pacte però, quan no el compleixin, Ciutadans –com a signant d'aquell pacte– té més dret penso, fins i tot, que ningú per poder ser exigents amb aquell acord.

Moltes gràcies, senyor president. Senyors diputats i diputades.

El president

Senyora Olano, pot posicionar-se sobre les esmenes.

La Sra. Olano i García

Gracias, señor presidente. Lo primero que me gustaría manifestar es que, excepto al portavoz de Convergencia y Unión, ha sido hoy un ejercicio parlamentario...

(Remor de veus.)

No les agradezco el tono al resto de intervinientes.

Es muy fácil salir a criticar cuando hay quien bendice las adjudicaciones a dedo y sale a esta tribuna a pretender dar lecciones a los demás.

Hay algunos ponentes que se ve que no se miraron la ley, no se miraron el pacto; les invito a que se miren los contenidos de la moción presentada por el Grupo Popular porque los han leído parcialmente y no contribuyen a la crítica que han realizado. Les ha salido la visceralidad y no han querido hacer ejercicio de hablar del tema de vivienda.

El Partido Popular ha defendido y defenderá que lo mejor para contribuir a la economía es defender el liberalismo. La diferencia era que, mientras ustedes criticaban la burbuja inmobiliaria, no tenían modelo y, por eso, ahora les sabe mal que

les tiremos de las orejas y les invitemos a desarrollar la ley que ustedes han aprobado. Primera cuestión.

Y lo que hacen ustedes, ¿qué es? La política de los «Lacasitos». Saben lo que son los «Lacasitos»...

El president

Senyora Olano, jo li recordo que hauria d'anar centrant-se sobre les esmenes.

La Sra. Olano i García

Sí, pero es que ahora voy, si me permite argumentarlo.

La política de los «Lacasitos» supone que todo aquello que se critica, el Gobierno ya lo está haciendo. Entonces, el Grupo Popular les dice: «Desarrollen su ley,

Fitxer 12

...seguridad jurídica. En modo alguno ustedes pueden hacer bandera de decir a quién defienden. El Partido Popular tiene la misma legitimidad que el resto de partidos, estén o no en el Gobierno, para defender a los ciudadanos de Cataluña. Los diputados que estamos aquí defendemos los intereses de los ciudadanos de Cataluña.

Aceptaremos la enmienda presentada por el Grupo de Convergència i Unió porque como mínimo se ha permitido leer la moción presentada por el Grupo Popular y hacer aportaciones para solucionar la grave situación de crisis, ahora ya admitida por los grupos que dan soporte al Gobierno, de que ustedes no saben lo que llevan entre manos.

Muchas gracias.

El president

Senyor Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Sí, per contradiccions, senyor president.

El president

Trenta segons.

El Sr. Labandera Ganachipi

Miri, en realitat, com que hi ha hagut aquesta referència a la meva expressió de crisi, he parlat d'una crisi global –global–, que és evident que hi és, i en la situació espanyola, jo crec que ho hem de precisar perquè els diputats ho han de sentir bé.

I dir-li, senyor Rivera, un tema. La fiscalitat sobre el lloguer existia en aquest país fins la reforma fiscal del Partit Popular. Jo no sé on era vostè, però vostè ha de recordar-ho i ha de saber-ho.

I el Plan nacional de la vivienda, un instrument que encara és viu –que encara és viu– va ser justament..., va néixer d'un Govern socialista com a reacció també a una situació de crisi. Senyor Rivera, l'il·lustro perquè vostè és massa jove i segurament no coneix aquests antecedents de la política espanyola.

El president

Senyor Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Senyor... Sí, per contradiccions amb el que comentava. Ser massa jove no treu conèixer la fiscalitat com vostè deia. I potser vostè és massa gran i no coneix les dificultats d'arribar a un habitatge de lloguer pels joves, però jo sí que ho conec. *(Remor de veus.)*

El president

Doncs, posarem a votació aquesta esmena. Perdó, posarem a votació aquesta moció del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, que ha acceptat l'esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Senyor Rivera, no em digui que vol votació separada? [#]

El Sr. Rivera Díaz

Del primer punt, només.

El president

El primer punt. Doncs, comencem pel primer punt.

Votem el primer punt d'aquesta moció.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 61 vots a favor, 69 vots en contra i 3 abstencions.

Votem la resta de la moció.

Comença la votació.

La resta de la moció ha estat rebutjada per 62 vots a favor i 70 vots en contra.